

451. – Parochis et rectoribus ecclesiarum fas non est vendere, permutare, destruere, aut in profanos usus convertere paramenta sacra iam lacera, scissa et usu trita, nisi consulto Episcopo, servatisque canonicis praescriptionibus et decretis S. R. C.

452. – Instituatur in dioecesibus suffraganeis, et foveatur quantum fieri possit, in Archidioecesi « *opus Tabernaculorum* » ab Illmo D. D. Pelagio Antonio de Labastida Archiepiscopo Mexicano f. r. fundatum atque laudatum in eius Litteris 8 Septembris 1890, quarum scopus est ecclesiis pauperioribus paramenta suppeditare.

453. – Ad vitanda furium sacrilegia praecipimus parochis et ecclesiarum rectoribus ut vasa, vestes et paramenta sacra in loco omnino tuto et clavi observato serventur. Curent iidem ut sacristae sint non modo probi et religiosi, sed et quam studiosi ac diligentes. Optamus denique, ut in omnibus ecclesiis in quibus asservatur Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, Tabernaculum ferreum haberi possit ad normam tamen decretorum S. R. C. interius exteriusque dispositum atque ornatum. Clavis vero semper penes parochum vel rectorem Ecclesiae maneat.

454. – Olea sacra sint in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis; quae vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat, maiusculis litteris incisam, ne quis error committatur. Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata sive coniuncta; apte tamen distincta et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus ut supra, ne parochus aberret et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter. Diligenter etiam ac decenter custodiri

debent olea sancta in loco proprio, honesto ac mundo et sub clave in pariete presbyterii, rite disposito (Rit. Rom. rubr. de Bapt.).

TITULUS III.

DE LOCIS CULTUI DIVINO DEDICATIS.

455. – Sacerdotes verbis et exemplis fideles perpetuo doceant templum esse Domum Dei, domumque orationis, in qua altaria, sanctuarium, chorus et alia huiusmodi sunt loca tum pro certis personis, tum pro certis functionibus destinata; nihil ergo in eo sit aut fiat tum a sacerdotibus, tum a fidelibus, quod non pietate, gravitate, modestia et honestate sit moderatum. Absolute vero prohibemus ne in templis ornatus aliquis admittatur qui profanum quid referat.

456. – Eodem modo vetitum manet, ne tempore Venerabilis Sacramenti expositionis, cerei sive lampades una cum faldistoriis ante aliam quamcumque imaginem in eodem altari sitam collocentur.

457. – Ianuae ecclesiarum cancellis muniantur ita dispositis, ut ex publica via interiora prospici nequeant; quod si aliquando ob fidelium multitudinem ipsi cancelli aperiri debeant, velum ante ipsam ianuam, praesertim si sanctissima Eucharistia exposita sit, collocetur.

458. – Ad ianuas ecclesiarum sint tabellae, in quibus edicta aliaque ecclesiastica documenta tali modo promulgari solita apponantur: notificationes vero Festorum, quae ad valvas ecclesiarum affigi solent, simplices sint, nec quid theatrale redoleant. In posterum vero

parochus vel rector ecclesiae nullo modo notificationes affigere sinat absque praevia approbatione Curiae Episcopalis.

459. — Sacristia nitida servetur: in ea apponatur Crucifixi imago: sit armarium in quo servantur Missale, Rituale Romanum, et directorium in quo continetur ordo divini Officii Sacrique peragendi. In alio armariolo sera et clavi munito, vel in ipso sed separatim, custodiantur vasa sacra ordinario servitio necessaria. Sint etiam in Sacristia tabellae cum precationibus ante et post Missam recitari solitis. Tandem ibi, vel alibi sed in decenti loco, sit piscina sufficienter ampla et profunda, ut aqua, qua purificatoria, corporalia et palla lavantur, alio non decurrat, sed illic sistat et humo absorbeatur (Innoc. III. Const. *Nuper*, 23 Nov. 1697).

460. — Baptisterium in paroeciis debet esse prope Ecclesiae ianuam; cancellis autem ocludatur sera munitis, ut accessus tantum pateat in actu baptismi ministrandi. Fons baptismalis sit ex metallo, ex marmore vel ex alio lapide polito sed minime permeabili. Sit etiam imago Sancti Ioannis Christum baptizantis et armarium ubi vascula sacrorum oleorum custodiantur.

461. — In singulis ecclesiis volumus stationes esse *Viae-Crucis* legitime erectas, ut fideles hoc pium explentes exercitium indulgentias ab Apostolica Sede concessas lucrari possint. Sed parochi et ecclesiarum rectores doceant fideles modum ab Ecclesia praescriptum ad illas indulgentias lucrandas.

462. — Videant Episcopi, quorum arbitrio oratoria privata Apostolica Sedes concedit, ne ex illis fideles quoad sanctificationis praeceptum festis diebus detrimentum capiant.

463. — Si oratorium privatum in alium locum cuius domus transferatur, fiat de consensu Episcopi, cuius est determinare condiciones quae requiruntur ad Sacrum in Oratoriis celebrandum.

TITULUS IV.

DE TEMPORIBUS CULTUI DIVINO DICATIS.

CAPUT I. — *De Festis.*

464. — Parochi edoceant populum praeceptum Ecclesiae de festorum sanctificatione; gravem obligationem et modum adimplendi praeceptum per Missae auditionem et abstinentiam ab operibus servilibus. Praeterea doceant ad animarum salutem plurimum conferre sacris concionibus et vespertino officio interesse. Tandem Deo gratissimum esse quod fideles saltem in praecipuis anni festivitibus ad Poenitentiae et Eucharistiae sacramenta accedant.

465. — Episcopi et parochi prudentissime curent ut officinarum et fabricarum moderatores praeceptum sanctificationi festorum fideliter servant, et praesertim ut nullo modo impediunt quominus aliquis ex eorum subditis praecepto saltem audiendi Sacrum satisfaciat. Et prae oculis habeantur normae a probatis auctoribus traditae circa dominos, qui praeceptum abstinendi a servilibus violant, et quoad conditionem opificum vel officialium qui apud istos dominos ita laborare coguntur.

466. — Cum Missa parochialis praesertim pro parochianis celebretur, curent concionatores et confessarii

ut fideles intelligant quanti haberi debeat, quantumque fructum percipiant qui ipsi intersint: atque iuxta mentem Concilii Tridentini, moneant fideles ut frequenter ad suas paroecias, saltem diebus dominicis et maioribus festis accedant, ad parochialem spiritum servandum, et ubi opus fuerit restituendum.

467. – Commendentur et efformentur piae societates, praecipue inter opifices, ad festorum profanationem vitandam et ad praecepti impletionem promovendam.

468. – Omnes qui curam animarum gerunt diebus dominicis post Evangelium Missae annuntient festa, vigiliis, ieiunia, abstinentiam a carnibus et alia quae per hebdomadam occurrent, necnon et indulgentias concessas earumque conditiones.

469. – Episcopi, iuxta decreta S. Officii d. 5 Decembr. 1894 et 18 Martii 1896, obligationem ieiunii et abstinentia quandoque transferre valent gravissima de causa, nimirum, si agatur de festo magno fidelium concursu celebrando, et periculum generale sit ne ieiunium servetur; quando igitur Episcopi hac utantur facultate, parochi opportune populum de hoc moneant: ac si rationabili de causa ieiunii obligationem oporteat transferri quoad suos fideles, Episcopum adeant¹.

470. – Pluribus in locis piae repraesentationes, quae in maiore Hebdomada praesertim fieri solent, sive in processionibus, sive in concionibus, sive extra hos casus, multum ad pietatem fidelium fovendam conferunt. Attamen in magnis urbibus vicinisque pagis prope eas id non fiat nisi de Episcopi consensu: alibi vero omni studio parochi curare debent, super quo eorum

¹ V. Append. nn. 10 et 11.

conscientiam oneramus, ut omnia religiose, graviter, prudenterque procedant et sedulo caveant ne quid fiat ridiculum quod risui ac contemptui causam praebeant.

471. – Item prohibemus ne in repraesentatione Nativitatis Domini Nostri super altare collocentur sanctorum imagines, vestibus non propriis earum indutae et pastores referentes. In feria vero quinta maioris Hebdomadae ad altare pro reponendo SS. Sacramento sanctorum imagines apponere haud licet: (prae oculis tamen habeantur declarationes S. R. C.)¹.

472. – Ex saepius iteratis S. R. C. decretis Mandatum celebrari debet in sacello vel loco distante ab altari, ubi reposita est Sanctissima Eucharistia ad vitandam omnem irreverentiam, ita ut si hoc fieri nequeat, omittendum sit, nulla in contrarium obstante consuetudine: cum praeterea alicubi mos irrepserit ut non duodecim pauperum sed puerorum ex cultioribus pedes laventur, expresse prohibemus ne cum pueris fiat Mandati caeremonia, sed potius perficiatur cum senibus pauperibus.

473. – Nefas est post Vesperas Sabbati « Sitientes » quascumque imagines Christi Domini, B. V. Mariae et Sanctorum exponere (S. R. C. in Bonaer. 3 Apr. 1876) nec eo fine licet, ut eleemosynae pro divini cultus sumptibus erogandis colligantur.

474. – Inter praestantiores erga B. V. Mariam cultus significationes haud postremum locum obtinet mos celebrandi in eius honorem integrum mensem Maium. Huiusmodi cultum enixe igitur commendatum volumus, firmam spem foventes fore ut exemplo et tu-

¹ V. Append. n. 12.

tela tantae Matris Christianorum mores ad Evangelicam normam magis in dies effingantur, vitiaque irrepentia profligentur. Quo vero ex hac praxi uberiores fructus percipiantur, ac nonnulli abusus e medio tollantur, episcoporum sit opportunam de hoc instructionem edere.

475. — Religionem cultumque erga magnum Patriarcham S. Iosephum Sponsum B. M. V. enixe omnibus, tam ecclesiasticis quam saecularibus, pariter commendamus; sed praecipue ecclesiarum rectores hortamur, ut dies XIX cuiusque mensis specialem in modum eidem dicata ita immaneat, ut nonnullae pietatis exercitationes in eius honorem peragantur. Si vero integer mensis praelcelso V. Mariae Sponso dicabitur, eius initium die etiam XIX Februarii fieri poterit ut finem in festo eius natalitio habeat.

476. — Districte inhibemus ne in exequiis defunctorum altaria et imagines velis violaceis, quae ad cultum pro morte Christi Domini significanda destinata sunt, tegantur; nec licet in tumulto vel alio ecclesiae loco effigiem defuncti apponere.

477. — In Novendialibus ante Nativitatem Domini, ubi adest antiquissima consuetudo vel concursus populi, potest decantari unica Missa votiva solemnis B. M. Virginis, quamvis in ipso occurrat festum S. Thomae Apostoli et Dominica III vel IV Adventus, non omissa autem conventuali statuta hora decantanda. (S. R. C. 28 Sept. 1558.)

478. — Quamvis hisce diebus et in ipsa Domini Nativitate cantus et musica alacrior permittatur, nunquam tamen licet cantus vel sonitus populares, aut alios quoscumque a sanctitate templi Dei quomodolibet alienos, personare.

479. — Cum mos invaluerit in multis privatorum domibus post hasce novendiales preces choreas ducere, vel aliis periculosis oblectamentis vacare; huiusmodi consuetudinem totis viribus improbamus, ac omnes fideles hortamur ne penes se id fieri sinant aut ullo modo huic scandalo ac divini cultus profanationi cooperentur.

480. — Festa in Mexicana Provincia observanda sunt sequentia:

Omnes dies dominicae totius anni.

Circumcisionis D. N. I. C., 1 Ian.

Epiphaniae Domini, 6 Ian.

Purificationis B. M. V., 2 Febr.

S. Ioseph, Sponsi B. M. V., 19 Mart.

Annuntiationis B. M. V., 25 Mart.

Ascensionis D. N. I. C.

Ss̄mi Corporis Christi.

Nativit. S. Ioannis Bapt., 24 Iun.

SS. Apost. Petri et Pauli, 29 Iun.

Assumptionis B. M. V., 15 Aug.

Nativitatis B. M. V., 8 Sept.

Omnium Sanctorum, 1 Nov.

Immaculatae Conc. B. M. V., 8 Dec.

App. B. M. V. de Guadalupe, 12 Dec.

Nativ. D. N. I. C., 25 Dec.

CAPUT II. — *De Ieiuniis et abstinentia.*

481. — Omnes ecclesiarum rectores, sed praesertim parochi, fideles edoceant ieiunandi obligationem statutis temporibus ab ecclesia, atque abstinendi a carnibus vel a piscium carniisque promiscua manducatione; in hoc vero prae oculis habeant Sacrae Poenitentiariae responsa.

482. – Aperto ac claro sermone eos edoceant quid re vera a ieiunio excuset vel ab abstinentia. Et ne fideles in hac re seipsos decipiant consilium adhibeant prudentis Confessarii, et, si opus fuerit, medici vere christiani. Si autem de vera dispensatione res sit, recurrendum est ad Ordinarium, ut ipse servatis servandis provideat.

483. – Fideles praesertim clerici qui legitime a ieiunio vel abstinentia fuerint excusati vel dispensati, nunquam caeteris scandali occasionem praebeant.

484. – Dies quibus iuxta indulta a S. Sede concessa ieiunare tenentur omnes huius Provinciae ecclesiasticae utriusque sexus fideles (indis exceptis) sunt:

Omnes dies Quadragesimae, diebus Dominicis exceptis.

Vigilia Nativ. S. Ioann. Bapt., 23 Iun.

» Sanctorum Petri e Pauli, 28 Iun.

» Assump. B. M. V., 14 Aug.

» Omnium Sanctorum, 31 Octobr.

» Nativ. D. N. I. Chr., 24 Decem.

» Pentecostes.

Feria IV et VI et Sabbatum Quatuor Temporum. Tandem tempore Adventus, omnes feriae sextae et Sabbata.

485. – Indi vero ieiunare et abstinentiae legem servare tenentur, omnibus sextis feriis Quadragesimae, Vigilia Nativitatis D. N. I. C. et Sabbato maioris Hebdomadae (Const. *Trans Oceanum* Leonis XIII).

TITULUS V.

DE CULTU DIVINO EXERCENDO.

CAPUT I. — *De sacra Liturgia.*

486. – Nullus in ministerium ecclesiasticum cooptetur, quin plane noverit ritus sacros ac ceremonias, in eorumque fuerit executione rite versatus.

487. – Magistri ceremoniarum Ecclesiae Cathedralis munus est ne quidquam in divinis functionibus obeundis sacrae Liturgiae contrarium subintroducatur solerter invigilare. Ipsi autem testes Synodales abusum, qui forte irreperint et quorum notitiam habeant, fideliter Ordinario denuntiare tenentur.

488. – Quia Sancta Ecclesia Cathedralis omnium aliarum ecclesiarum dioeceseos magistra et exemplar esse debet, districte et in virtute sanctae obedientiae praecipimus ei cui, vel ex constitutionibus ecclesiarum cathedralium, vel ex consuetudine hoc onus incumbit, ut sedulo invigilet sacris functionibus, ne quid indecorum et contra sacros ritus admittatur; et praeterea quod in executione eorum quae praecepta sunt, omnia devote et rite fiant. Animadvertat etiam ac iuste prudenterque solita poena mulctet pecuniaria ad legitimum Praesidis Capituli arbitrium, eos qui vel non genuflectunt quando ita a Rubrica id praescribitur, vel genuflexiones non ita faciunt, ut genibus terram tangant, vel confabulationes tempore quo divina officia persolvuntur instituant, vel caput aut oculos continuo ad populum volvant: quod si incorrigibiles fuerint, Ordinario denuntientur.